

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

B. Ioachim Abbas, & Propheta. c. LXXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

RAMVS NONVS,

In quo

PROPHETIA

per quam

Illi qui spiritu Dei illustrati, futura prædixerunt,
intelliguntur, explicatur,

B. IOACHIM ABBAS

Et Profeta,

qui

*In fide sua probatus est Prophetæ, & cognitus est
in verbis suis fidelis. Eccles. 46.*

Cap. LXXXVI.

V 1 primum locum, noni Prophetarum Rambatis habitu occlusum librum dextra tenetis omni conspicitur, is est Beatus Ioannes Ioachimus Celaber oppido Celico Mauri Tabellionis, & Genes filius, qui antequam nasceretur, matre ab Angelo prænunciatus, & anno ætatis decimo baptizatus, postmodumque Hierosolymitica peregrinatione peracta monachibus indumentis sub Regula S. Benedicti indutus, in monasterio Histensiensi & Abbas monasterii Coratii effectus, congregatio & monasterio Florensi in Calabria nomē & initium dedit. In vita multis miraculis resulxit; abstinentia dono in tantum proditus fuit ut monachus annis multis feriis quarta & sexta, & Sabbato nil profligauerit; Abbas per totā quadragesimā, Dominicis diebus exceptis panē tantum & aquam sumperserit. Spiritu præterea intellectus, & propheticō proprius accedit, adeo repletus est, ut a multis, insquod etissimis viris, verissimus sui temporis Prophetæ sit creditus, & que

que ex scriptis eius apparet, in quibus multa de septem temporibus Ecclesia & de oneribus sexti temporis quasi futurorum praescius differuit, multas iminseens Prophetias ac Vaticinia de futuris temporibus, quorum multa iam impleta esse uidemus, reliqua suo tempore adimplenda, supersunt. Græciam namque ob perfidiam in Romanam Ecclesiam, Turcis dandam, & Prædicatorum, ac Minorum ordinum fundatores, SS. Dominicum scilicet & Franciscum mox futuros, quinimo iam in ianuis Ecclesiæ esse predixit, non ore tantum, sed etiam pictura; ut uidere est in templo S. Marci Venetiis, ubi eorum imagines ad viuum expressæ refiguratae sunt ab ipso, antequam ipsi à mundo agnoscerentur. In cuius etiam Ecclesiæ pavimento, parietibusque, ac fornicibus, simulachra alia pleraque effigia emblemate, vermiculatoque opere futura protendentia, quæ in dies exitus comprobatur, formari atque effigi fecit. Victoriam præterea de Turcis anno salutis 1571. partam gloriofime, quadringentis ferè ante annis præuidit, & prænunciauit, ut ex libris eius in Apocalypsim optime intellexerunt, qui Triumphi defitæ Catholice fuerunt auctores.

Ea autem quæ ad utilitatem ecclesiæ cōposuisse fertur, hæc sunt: De concordia veteris, ac noui testamenti, lib. 5. iussu Lucii, Urbani, & Clementis Rom. Pont. hoc nomine tertiorum, conscripti, in quibus de quinque sigillis agens eximia, & arcanæ mysteria enodavit, ostenditque ita utriusque testamento tempora concordare, ut nihil in ueteri testamento actum sit, quod in novo testamento non pariter geratur, aut gestum sit, aut futurum sit in nouissimis diebus. Excusi sunt hi libri Venetiis per Simonem de Lucre, anno 1519. in quarto.

In Esaiam prophetam, lib. 1. Si ad hoc rotarum mysterium centrum.
In Hieremiam Prophetam, lib. 1. plurimis refertur Vaticiniis, quorum nonnulla iam eventu comprobata, certam de reliquis in posterum fidem faciunt, excusus Coloniae apud Ludouicum Alectorium an. 1577. in 8. & alibi ante, videlicet Venet. 1525. in 4. in quo tamē uidetur nonnulla corrigēda.
In Danielem Prophetam, lib. 1. ad Henricum VI. Imperat.
In Euangelium Ioannis, lib. 1. In Apocalypsim eiusdem, lib. 8.
Psalterium decem chordarum, lib. 3. dedicati, primus Deo Patri, secundus Filio, tertius Spiritui sancto.

De

De septem sigillis, contra Iudeos, lib. i. Primum tempus
Sinagogæ.

Ad Henricum VI. Imper. in nonnulla capita Nahum, Abs-
cuch, Zachariae, & Malachiæ, Prophetarum, lib. i. Pe-
petis aliquid.

De futuris temporibus, lib. i. Quia generale mundi.

De quindecim Pontificibus, lib. i. Ascende calue. Heli-
ber excusus est cum commentariis Iosephi Scaligeti in 4.
& deinde Venetiis apud Hieronymum Porrum, an. 1589.
in quarto, cum notis cuiusdam Paschalini Regiselmii.

Epistolarum ad diuersos, lib. i.

De consolatione, lib. i.

Sententiæ, lib. i.

Scripsit & in Cirilli reuelationem, in Eritream, & in Mer-
num commentaria. Composuit & tractatum contra Magistrum
sententiæ, qui ab ecclesia reprobatus est, ut pater lib. i. Decre-
taliū, de summa Trinitate, cap. *Damnamus*, cuius causa a non-
nullis tanquam Hæreticus calumniatur, sed qua ratione ipsi vindicat-
patet enim ipsum in fide S. Matris Ecclesiae uixisse, cuius iudicio
antequam moreretur omnia sua scripta submisit, ut in eodem cap.
Damnamus videre est, sic loquente Pontifice.

In nullo tamen propter hoc Florentino monasterio (cuius ipse Joachim
exitit institutor) volumus derogari, quoniam ibi & regularis est in-
stitution, & obseruancia salutaris: maxime, cum ipse Joachim om-
nia scripta sua nobis adsignari mandauerit, Apostolicae sedis iudicio
adprobanda, seu etiam corrigenda, dictans epistolam, quam propria
manu subscripta, in qua firmiter confitetur se illam fidem tenere, quam
Romana tenet Ecclesia, que disponente Domino, cunctorum fidelium
mater est, & magistra. Hæc Innocentius III. Illa autem episto-
la B. Joachimi, qua se & omnia opera sua tam scripia, quam in po-
sterum scribenda, S. R. E. iudicio submittit, impressa legitur in
principio Concordantie veteris ac noui testamenti, que excul-
est. Venetiis 1519. in 4.

Exstat & Honorij Papæ III. epistola contra Joachimi obrectato-
res, in eius defensionem, que integra inserta est in eius vita per
Paschalinum Regiselmum composta. Migravit tandem è vita in
quodam loco monasterij Florentis, qui dicitur Canalis, circa an-
num Domini 1200. cuius corpus postea ad monasterium Floren-
tium delatum, digno honore conditum est.

Tritte.

Tractemus de vir ill. ord. S. Ben. lib. 2. c. 117. & de script. eccles. Pascha-
linus Regiselmus & E. Leander Bononiensis in eius vita, & alij multi.
De eius uaticiniis sic cecinit Philippus Phasianinus Bononiensis.
Multimodis quecumque vides impressa figuris,
Hec signa ambigunt, scriptaque plena notis
Cum prima faciunt certare atate minores,
Et fidei ostendunt credere vanè pie.
Defecere etenim responsa, oracula, sortes,
Aegyptus sacras liquit & ipsa notas.
Nil ultra folijs audet mandare Sybilla,
Pithia cum Delphis conticuere diu.
Namque Joachima responsa in lumenis auras,
Panduntur, quibus est sola adhibenda fides.
Inde videre palam quicunque arcana futura,
Que sunt, quem olim facta fuere, potest.
Nam Phebitripode, hic melius, statisque furentis
Responso, plenus numine uera canit.
Nullæ hic ambages sunt, certa oracula lector,
Dum tibi non modo sit crassa Linerua tibi.
Alius.
Tu uentura canis, tu quoque futura reclidis,
Divinus uates, ueris & Astronomus.

S. ELISABET ABBATISSA: Et Prophetissa.

Ante tempus finis vita & seculi, testimonium præbuit.
Ecclesiasticus 46.

Cap. LXXXVII.

NON longe à B. Ioachimo, in eiusdem ramo superiорibus, imago cuiusdam Sanctimonialis, Abbatisse habitu, librum occlusum dextra tenentis conspicitur. Ea est Sancta Elisabeth virgo, & Abbatissa Schonaugiensis monasterii, in finibus Treuirensium, non procul à Rheno in Hercinia sua constituti, ordinis Sancti Benedicti, congregationis Cluniacensis